

ನಿಲಕ್ಕು ಇರಬಾರದು. ಮಾನವರ ಜೀವ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಉಂಟಿನ ಪಾತ್ರ ಅವನ ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ನೊಬೆಲ್ ಪಾರಿಶೋಷಕ ಸಿಕಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದು. ಗ್ರಾಸ್ ಕಾಸ್ ಯಾನ್ ಇನ್‌ಹೆಂಡ್‌ರಿ ಅಕ್ಷಿವಿಟಿ. ನಮ್ಮ ಗೆಲಾಕ್ಟಿಯಲ್ಲ ಗ್ರಾಸ್ ಇದೆ; ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲ ಗ್ರಾಸ್ ರಿಲೀಎ್ ಆಗ್ನೇ ಇರ್ತೆ. ಬದುಕಿರಬವರು ಮಾತ್ರ ಉಸು ಬಿಡಲು ಸಾಡ್ಯ ಎಂದು ಹೈಪ್‌ರೋ ಅದ ಉದ್ದಾಮಿ. ‘ಹಾಗಾದೆ ಅಳುವವರೆಲ್ಲ ಉಸ್ತಾನೆ ಇಡ್ಯಾರಲ್ಲಾ... ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ’ ಎಂದು ಗೋವಿಂದ ಅಡ್ಡ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದ. ‘ರೀ ಅವಲ್ ಪ್ರೋಲಿಟಿಕಲ್ ಗೋಲ್ಡ್ನ್‌ ಉಸುಗಳು ಕರ್ತೃ... ಗೋಬರ್ ಗ್ರಾಸ್ ಅನ್ವರ್ತು’ ಎಂದು ನಗಡಾಡಿದ ಪರಮಾನಂದ. ನಿಶಯಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳ ಗ್ರಾಸುಗಳ ಚೋತೆ ಕೆ ಮಿಲಾಯಿಸಿದ್ದವು.

ಗೋವಿಂದ ಹತಾಶಯಲ್ಲಿ ರಾಗ ಎಳಿದ; ‘ನಾವಿನ್ನೂ ಈ ಹೇಸಿಗೆ ಉಸು ಆ ಸುಖ್ಯ ಆ ಕೋಲೆ ಅನಾಯಿ ಉಂಟ ವಿಪರ್ಯಾಗಳ ಬಿಗೆಗೇ ಮಾತಾಡಬೇಕೇ... ಇನ್ನೂ ಗ್ರಾಸಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೇ... ಥೂ ಥೂ ನಾಗಂತು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕಿವಿ ಕಿತ್ತೋದ ಎಕ್ಕಡ ಆಗೋಣಿದವವ್ವು’ ಎಂದು ವಿಪರ್ಯಾಂತರ ಮಾಡಲು ಯಿತ್ತಿದ್ದ. ಉಂಟಿನ ವಾಸನೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಶೀತಲ ವಿಶ್ವ ಸಮರದಂತೆ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿದ್ದವು. ‘ಗ್ರಾಸ್ ಟೆಂಬರ್ ಬಿಗ್‌ಗಾಢ್ರು ಮಾತಾತ್ಮಿ... ಅ ಜಟ್ಟ್‌ರೌ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯ ಜನಾಂಗ ದ್ವೇಷದ ಮಾರಣ ಹೋಮದ ಬಗ್ಗೆ ಜಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ರೆ’ ಎಂದು ಅಂಗಳಾಚಿದ. ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನೆಯ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಛ್ಕಾದ್ದಂತೆ ಹೆಡುಮಿನ ಯಾವುದೂ ಮೂರೆಯಿಂದ ಬುಖಲ್ಕೊ ಎಂದು ಪಾದದ ತನಕ ಎಳೆದಂತಾಯಿತು. ‘ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಿ.ಸಿ.ಟಿ.ಪಿ ಅವಶ್ಯಕಿಕೆ ಇದೆಯೇ’ ಎಂದು ಗೆಳೆಯ ಜೀನಿಯಸೌನ ಹೆಗಲು ಹಿಡಿದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ‘ಅವಲ್ ಇರ್ತಾವ್ಯಿ, ನಾವೇ ತಾನೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರೋದು’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಗೋವಿಂದ. ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಸುಟ್ಟ ಚಿಕನ್ ತೊಡೆಯನ್ನು ಯಂಭಯಿಂಕರಬಾಗಿ ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂದ ಬೆಳಕು ಅಮಲಿನ ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ ಲಾಸ್ಟ್‌ವಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಠಾ ಭೂಮಿಯೂ ಅಗಾಗ ಹೊಗೆ ಬೆಂಕಿ ಲಾವಾ ಉಕ್ಕಿಸಿ ಉಸುತ್ತದೆ’ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಗೆಳೆಯ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದು. ‘ಆಕಾಶದ ತುಂಬಿ ಗ್ರಾಸ್ ಇದೇರಿ... ಅದ್ಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಪತ್ತೆ ಅಗಿಲ್’ ಎಂದು ಜೀನಿಯಸೌ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭಯ ಬಲ ತೋರುವಂತೆ ಆಕಾಶದತ್ತ ಕೈ ತೋರಿ ಪನೆನೂ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ‘ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಬಾಡಿಗಾಡೋಗಳು ಇಲ್ಲವೇ’ ಎಂದು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಯಾಕಿಲ್; ಅದ್ಲು ಉಂಟು... ನಿಮಗೆ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ ಈಗಲೇ ವವನ್ನೇ ಮಾಡುವ’ ಎಂದ. ಕೂಡಲೇ ಇಬ್ಬರು ಅರೆಬೆತ್ತಲೇ ಚೆಲುವೆಯರು ಪ್ರಕ್ಕಿಷ್ಟವಾದರು. ನಮ್ಮ ಇಡೀ ವರ್ತನೆಯೆ ಬದಲಾಯಿತು. ಬಂತ ಯೋಗ್ಯರಂತೆ ನಟಿಸಿದೆವು. ಗೋವಿಂದ ಆ ಬೆದಗಿಯ ಸೊಂಟವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಉಂಟಿನ ವಿಷಯ ಮರೆಯಾಗಿತ್ತು. ತಂಗಾಲಿ ಬೀಳಿತ್ತು. ಭಾಗಳೇ ಆ ಗಾಲಿಯು ಚೆಲುವೆಯರ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂಡಿತ್ತೇನೂ. ಅದು ಸರಸದ ಸಮಯವಾಗಿರಲೀಲು. ದೇಶದ ಅಂತರಿಕ ದಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜೀನಿಯಸೌ ಮಾತಾಪುರ್ತಿದ್ದು ಹಿಂದಂದೂ ಇರಬಿದ್ದಪ್ಪು ಭವಿಷ್ಯ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಗೋವಿಂದ ತಾದೆ ತೆಗೆದಿದ್ದ. ‘ರೀ ಗೋವಿಂದೂ; ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ಮ ಇರ್ಲೇ... ಯಾವಗ್ಗೂ ವಿದೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಅವಿವೇಕದಂತೆಯಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲಾ... ಅಳುವವರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆಗೂ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡ್ರೆ’ ಎಂದರು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು. ಅಹಾ! ಎನಷ್ಟುರೀ ಚೆಲುವೆಯರು ಬಂದ ನಂತರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ವರ್ತನೆ ಅಲ್ಲಾ, ವಿಚಾರಗಳೇ ಬುಡಮೆಲಾಗಿದ್ದವು. ಏನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲೀಲು. ಅಂತರಿಕ ಭದ್ರತೆಯೋ ಆಧುತೆಯೋ ಅಸಾಮಧ್ಯವೂ ತೀಳುದಂತಾಯಿತು. ‘ಇವಲ್ಲ ಇರ್ಲೀ ಸಾರ್... ನಿಮ್ಮ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಭದ್ರತೆ ಹೇಗಿದೆ ಹೇಳಿ... ಪನೆನು ಜನೋಪಯೋಗಿ ಕಾಯ್ಕುಮಗಲಿವೆ... ಲೋಕಸಭೆಯ ಮೇಲ್ಮೇಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುರೆ ಅನ್ನೂ ಸುದ್ದಿ ಇದೆ’ ಎಂದು ವಿಪರ್ಯಾ ಬದಲಿಸಿದ ಗೆಳೆಯು. ‘ನಾವ್ಯಾಕ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರ ಕೂರಿಸಿ ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಾಕಲ್ಲವೇ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಜೀನಿಯಸೌ.

‘ಅಲ್ಲಾ; ನಾವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ